

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Csp/24/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125359316
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125359316.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

11 16Csp/24/2025

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Ing. Soňou Sura, PhD., v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému A. B., C. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. E. XXX/XX, XXX XX F. o zaplatenie 9.243,41 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

12 16Csp/24/2025

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

11 16Csp/24/2025

1. Žalobca sa žalobou doručenou konajúcemu súdu dňa 31. 07. 2025 domáha voči žalovanému nároku na zaplatenie sumy vo výške 9.243,41 Eur spolu s úrokom vo výške 8,65 % ročne zo sumy 8.356,72 Eur od 08. 10. 2024 do zaplatenia a náhrady trov konania, a to titulom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14. 10. 2019.

2. Žalobný návrh žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 03. 2025 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 14. 10. 2019 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 07. 10. 2024 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca v tejto súvislosti pre úplnosť uvádza, že podľa jeho

názoru nie je povinný právne posúdiť, pre nesplnenie ktorej splátky uplatňuje právo podľa § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ – úlohou veriteľa pri uplatnení tohto práva je len sledovať splnenie podmienok vyžadovaných uvedenými zákonnými ustanoveniami, pričom ak toto právo uplatní po splnení týchto podmienok, je tento úkon jednoznačne platný a to bez ohľadu na to, či veriteľ stanovil „splátku“ pre nesplnenie ktorej sa domnieva, že došlo k uplatneniu tohto práva. Uvedené nevyplýva z právnych predpisov, keďže veriteľ je povinný skutkovo vymedziť stav, avšak právne posúdenie (pričom určenie, pre nesplnenie ktorej splátky napokon došlo k uplatneniu uvedeného práva je výlučne právnym posúdením) je už výhradne vecou súdu. Žalobca v tomto smere poukazuje aj na ustálenú rozhodovaciu prax, a síce uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 196/2009 zo dňa 22. 09. 2010. Žalovaný pred postúpením pohľadávky vykonal úhrady vo výške 6.947,08 Eur. Úhrady žalovaného pred postúpením pohľadávky boli započítané nasledovne: na istinu suma 3.643,28 Eur, na zmluvný úrok suma 2.920,00 Eur, na poplatky suma 383,80 Eur. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 9.459,30 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 8.356,72 Eur, z riadneho úroku vo výške 864,08 Eur, zo zmluvného úroku z omeškania do zosplatnenia vo výške 50,79 Eur a z úroku z omeškania po zosplatnení vo výške 171,71 Eur a z poplatkov vo výške 16,00 Eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0 Eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 9.243,41 Eur, pričom žalobca si s poukazom na uvedenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR uplatňuje pohľadávku v nasledujúcej štruktúre: - istina vo výške 8.356,72 Eur. - riadny úrok vo výške 819,90 Eur predstavujúci úrok z istiny, aký by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (X), ponížený o sumu úhrad vykonaných na tento úrok (Y), t. j. 3.739,90 Eur (X) – 2.920,00 (Y) Eur = 819,90 Eur (Z). Výška úroku z istiny, aký by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (X), je možné vypočítať tak, že od celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmysle Zmluvy o úvere odpočítame výšku poskytnutého úveru predstavujúcu výšku istiny a tiež poplatky, ktoré by bol povinný pri riadnom plnení veriteľovi uhradiť. Celkovú výšku poplatkov vypočítame ako súčin počtu mesačných splátok a výšky takto dohodnutého poplatku. Príkladný výpočet bol priložený v prílohe. - poplatky vo výške 16,00 Eur - zmluvný úrok z omeškania do zosplatnenia vo výške 50,79 Eur. Zvyšnú časť pohľadávky si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe uvedených úhrad žalovaného žalobca vyčísluje úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti nasledovne: 8,65 % ročne zo sumy 8.356,72 Eur od 08. 10. 2024 do zaplatenia.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 05. 11. 2025, ktorého pojednávania sa nezúčastnil žalobca ani žalovaný. Právny zástupca žalobcu však podaním žurnalizovaným na č. I. 108 súdneho spisu ospravedlnil svoju neúčast ako aj neúčast žalobcu na pojednávaní s tým, že vyslovil súhlas, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil žiadnym spôsobom ani súd nežiadal o odročenie pojednávania. Súd preto v zmysle ustanovenia § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

SKUTKOVÝ STAV:

4. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami a zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. Slovenská sporiteľňa, a. s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, ako banka a žalovaný ako dlžník uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 14. 10. 2019. Zmluvné strany sa dohodli, že na základe tejto zmluvy banka poskytne z úverového účtu banky dlžníkovi spotrebiteľský úver v zmysle podmienok uvedených v tejto zmluve.

6. Základné parametre úveru boli:

- druh spotrebiteľského úveru: spotrebný úver na čokoľvek
- výška schváleného úveru: 12.000 Eur
- počet mesačných splátok: 496
- termín konečnej splatnosti: 25. 10. 2027
- výška mesačnej splátky bez poistenia: 174,64 Eur / mesiac
- poplatok za poistenie: 10,66 Eur
- úroková sadzba: 6,90 %
- RPMN banky: 9,10 %

- celková čiastka k zaplateniu: 16.763,26 Eur
- splatnosť prvej mesačnej splátky: 25. 11. 2019
- splácanie mesačnej úhrady vždy k 25. dňu v mesiaci

7. Podľa článku II. bod 8. zmluvy – ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky.

8. Právny predchodca žalobcu Výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 05. 09. 2024 oznámil žalobcovi, že ku dňu 05. 09. 2024 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 1.712,43 Eur. Zároveň ho žalobca vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy a upozornil ho, že v prípade, ak nedôjde k úhrade uvedenej dlžnej sumy, bude banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný a žiadať od neho úhradu celej úverovej pohľadávky. Z podacieho hárka súd zistil, že táto výzva bola odoslaná žalobcovi dňa 09. 09. 2024 poštovou prepravou doporučeným listom druhej triedy a adresátovi bola doručená dňa 11. 09. 2024.

9. V Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 08. 10. 2024 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že nastal prípad porušenia Zmluvy, a to omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako tri mesiace, z dôvodu čoho banka vyhlásila k 07. 10. 2024 mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Taktiež vyzval žalovaného, aby v lehote do 15 dní uhradil zosplatenú pohľadávku vo výške 9.011,30 Eur. Z doručky súd zistil, že Oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 14. 10. 2024.

10. Vo Výzve zo dňa 17. 12. 2024 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že nakoľko je pohľadávka banky zo Zmluvy splatná v celom rozsahu a je v omeškaní so splácaním viac ako tri mesiace, výška splatnej a nezaplatennej pohľadávky predstavuje ku dňu 17. 12. 2024 sumu 9.124,86 Eur a vyzval žalovaného na jej úhradu s poučením, že ak dlžnú sumu neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Z podacieho hárka súd zistil, že túto výzvu si žalovaný prevzal dňa 23. 12. 2024.

11. Z výpisu z účtu za obdobie od 25. 11. 2019 do 09. 07. 2024 vyplýva, že žalovaný vykonal celkovú úhradu vo výške spolu 6.947,08 Eur, keď jeho platobná disciplína uhrádzať splatné splátky riadne a včas zodpovedala len obdobiu prvých troch splátok, následne výška úhrad žalovaného už nezodpovedala výške dohodnutých mesačných splátok, pričom posledná úhrada bola realizovaná dňa 09. 07. 2024 na sumu 109,60 Eur.

12. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 01. 04. 2025 predchádzajúci veriteľ oznámil žalovanému, že jeho pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o úvere bola postúpená na žalobcu so všetkými právami a povinnosťami s ňou spojenými.

13. V Pokuse o zmier zo dňa 08. 07. 2025 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 10.328,44 Eur, ktorú eviduje žalobca voči žalovanému ku dňu 08. 07. 2025, a to v lehote do 18. 07. 2025.

PRÁVNY STAV:

14. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného (ďalej len Obchodný zákonník alebo ObZ), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

15. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 503 ods. 2 ObZ, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy

o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona, na účely tohto zákona sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 2 písm. d) zákona, na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 17 ods. 1 zákona účinného v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

28. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

29. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

PRÁVNE POSÚDENIE:

30. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere. Pre posúdenie okolností, či ide o spotrebiteľský úver, nie je rozhodujúce, akou právnou formou sa spotrebiteľský úver poskytuje (zmluva o pôžičke, zmluva o úvere, nepomenovaná zmluva), ale dôležité je, že ide o poskytnutie peňažných prostriedkov v prospech spotrebiteľa za odplatu. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Rozdiel medzi spotrebiteľskými úvermi na jednej strane a inými úvermi na druhej strane, v ktorom prípade možno vzťah posudzovať ako obchodný, spočíva predovšetkým v charaktere subjektov takéhoto vzťahu. Právny predchodca žalobcu je právnická osoba, bankou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaní sú spotrebiteľia, keďže sú fyzickými osobami, ktorým bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

31. V danom prípade sa tiež jedná o spotrebiteľskú zmluvu aj v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podľa ust. § 52 odsek 2 tretia veta Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné, a preto neplatné.

32. Súd má teda za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 12.000,- Eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 96 mesačných splátkach vo výške á 174,64 Eur.

33. Súd v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právny predchodca žalobcu v postavení banky postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, a keďže zákonné úpravy v prípade takéhoto postúpenia vyžadujú splnenie viacerých podmienok (platné a účinné zosplatnenie, výzva na zaplatenie pred postúpením, trvanie omeškania dlžníka 90 dní pred postúpením), súd tieto podmienky preskúmal. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok),

respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (pozri Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 06. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

34. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v citovanom § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka zase stanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.

35. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. V danom prípade prichádza do úvahy možnosť dohody medzi pôvodným veriteľom a pôvodným dlžníkom v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere takáto dohoda vyplýva, a to priamo z jej ustanovenia - článok II. bod 8.

36. Súd sa tak ďalej zaoberal otázkou, či okrem dohody o možnosti zosplatenia úveru boli zachované aj ďalšie podmienky, tak ako ich stanovujú ustanovenia § 565 a 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na zistený skutkový stav veci, a to výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka, za ktorú výzvu možno považovať práve Výzvu zo dňa 05. 09. 2024, súd dáva do pozornosti, že k zosplateniu úveru podľa pôvodného veriteľa došlo ku dňu 07. 10. 2024, a to v zmysle Oznamenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 08. 10. 2024, keď však k mimoriadnemu zosplateniu nedošlo platne, nakoľko uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplateniu celého úveru, absentuje v oboch vyššie uvedených písomnostiach.

37. Konajúci súd sa v prípade uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ zosplatal poskytnutý úver stotožňuje so závermi uvedenými v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25. 01. 2024, ako aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26. 06. 2024 a dospel k záveru, že neuvedenie splátky, pre ktorú veriteľ zosplatal dlh v listine, ktorou veriteľ oznámil predčasné zosplatenie úveru a ani vo výzve na zaplatenie, realizovanej v zmysle ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, má za následok neplatné zosplatenie úveru.

38. Súd tak poznamenáva, že uvedený právny názor sa postupne v súdnej aplikačnej praxi postupne vyvíjal, avšak dňa 04. 06. 2025 občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR prijalo rozhodnutie č. 21, v zmysle ktorého: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza k zosplateniu, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 OZ).“ (bližšie aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022). Uvedené rozhodnutie, ktorým je potrebné v záujme zachovania princípu právnej istoty a legitimity očakávaní rozhodovať v skutkovo obdobných veciach rovnako, je pre konajúci súd záväzným vo vzťahu k spôsobu a postupu pri prijímaní záveru o náležitom zosplatení dotknutého spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanému.

39. Súd tak v tomto smere poukazuje na aj skutočnosť, že ani ustanovenie § 53 ods. 9 a ani ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka neustanovuje ako náležitosť výzvy na zaplatenie alebo oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ zosplatal dlh. Nemožno však opomenúť všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch, konkrétne ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právny úkon sa musí urobiť určite, inak je neplatný.

40. Účelom právnej úpravy podľa ust. § 53 ods. 9 OZ je zamedziť „zosplateniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach, z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár dní) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie

celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybne spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ust. § 565 OZ.

41. Výzvu veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ako aj žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa ust. § 565 OZ je tak nesporne bez najmenších pochybností potrebné považovať za právne úkony, t. j. za prejav vôle konajúcej osoby smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinností, ktoré s takýmto prejavom spájajú uvedené ustanovenia OZ. Tieto právne úkony tak pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle ust. § 37 OZ určitosť a zrozumiteľnosť. Inak povedané, z prejavu vôle veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ musí byť jednoznačne, určito a zrozumiteľne zrejmé naplnenie podmienok/hypotézy týchto právnych noriem. V prípade výzvy veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ by tak malo byť z tohto právneho úkonu veriteľa zrejmé, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky/splátok, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa ust. § 565 OZ, pričom táto výzva sa musí dostať spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Rovnako tomu je aj v prípade právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ, keďže pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ požiadať o zaplatenie celej pohľadávky len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri zohľadnení podmienok uplatnenia práva veriteľa „zosplatiť“ celú svoju pohľadávku podľa ust. § 53 ods. 9 OZ uvedené znamená, že veriteľ môže požiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie určitej konkrétnej splátky v období, kedy od omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky uplynula doba troch mesiacov, avšak zároveň len do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí doby troch mesiacov omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky. Teda aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ust. § 53 ods. 9 OZ. Len takýto právny výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom a účelom ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je procesný súd (ako argumentoval žalobca) ex offio vykonať „audit“ stavu právneho vzťahu medzi stranami (veriteľom a spotrebiteľom) a vyhľadávať dôvod oprávnenosti úkonov veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ, keďže by mohol dôjsť aj k dôvodom, na ktoré účastníci právneho vzťahu ani nepomysleli. V kontexte s takto formulovaným právnym názorom odvolací súd poukazuje aj na relevantnú odbornú literatúru, a to Občiansky zákonník I. § 1-450, Komentár od G., A., H., I., J., K., L., A. M., L., B., A. I. N.. O. P. Q. D. J., F., XXXX (str. 576 a nasl.), ktorá dospela k rovnakému právnemu názoru.

42. Zosplatenie úveru má totiž vážne následky pre strany úverového vzťahu; dochádza k zmene práv a povinností strán úverového vzťahu; zosplatenie úveru má pre veriteľa následok, že nemusí žiadať len o zaplatenie splátok podľa splátkového kalendára, ale môže voči dlžníkovi uplatniť nárok na zaplatenie celej sumy poskytnutého a nesplateného úveru vrátane príslušenstva; pre dlžníka zosplatenie znamená stratu výhody splátok. So zosplatením je spojená otázka uplatniteľnosti pohľadávky na súde s tomu zodpovedajúcimi prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany, ktorú môžu strany sporu v konaní pred súdom využiť, vrátane možnej námietky premlčania; v prípade postúpenia pohľadávky obrany spočívajúcej v tvrdení o absencii aktívnej vecnej legitímácie a v konečnom dôsledku aj obrany spočívajúcej v tvrdení, že pre splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplateniu, neboli splnené zákonné podmienky pre vyhlásenie úveru za predčasne splatný, z dôvodu nedodržania podmienok pre zosplatenie vyplývajúcich z ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka.

43. S neuvedením splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, sú spojené aplikačné problémy v prípadných súdnych konaniach, kedy veritelia často modifikujú skutkový stav tak, aby podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti boli splnené; priemerný spotrebiteľ, často nezastúpený právnym zástupcom, zväčša nie je spôsobilý reálne na takúto modifikáciu skutkového stavu relevantne reagovať. Je potrebné zdôrazniť, že uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, vyplýva z požiadavky ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany sporu. Uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ dlh mieni zosplatiť už vo výzve na zaplatenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, resp. v oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru totiž spotrebiteľovi poskytuje na jednej strane právnu istotu, že vec bude spravodlivo rozhodnutá; uvedenie splátky, pre ktorú sa dlh zosplatiť má za následok pre spotrebiteľa presvedčivé východiská k procesnej obrane. Uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ dlh zosplatiť, totiž veriteľovi následne neumožňuje dotvárať skutkový stav takým spôsobom, aby bolo možné polemizovať, pre ktorú splátku veriteľ k zosplateniu pristúpil, pokiaľ pohľadávku zosplatiť platne. Uvedenie splátky, pre ktorú došlo k predčasnému zosplateniu úveru pri aplikácii podmienok uvedených v ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho

zákonníka, dáva jednoznačnú odpoveď na otázku, či veriteľ úver predčasne zosplatnil platne. Bez uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh mieni zosplatniť nie je výzva na zaplatenie dostatočne určitá a bez uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh zosplatnil, nie je dostatočne určitý ani právny úkon, ktorým veriteľ realizoval predčasné zosplatnenie úveru (bližšie rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/6/2024 zo dňa 30. 05. 2024, ako aj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp/14/2023 zo dňa 29. 06. 2023).

44. Z vyššie uvedených dôvodov, v súlade so závermi prijatými aj vyššími súdnymi autoritami, v záujme rešpektovania princípu právnej istoty a legitimity očakávaní rozhodovať v skutkovo obdobných veciach rovnako, dospel súd k záveru, že pokiaľ v prejednávanej veci nedošlo k uvedeniu splátky, pre ktorú veriteľ dlh zosplatnil už v oznámení o predčasnej splatnosti úveru a veriteľ vo výzve na zaplatenie neuviedol splátku, pre ktorú mieni dlh zaplatiť, nie je jednostranný právny úkon veriteľa, ktorým úver predčasne zosplatňuje, dostatočne určitý a z toho dôvodu je tak úkonom neplatným.

45. Právnym následkom neplatného zosplatnenia je neplatnosť postúpenia neplatne zosplatnenej pohľadávky s poukazom na ustanovenie § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z. v spojení s ustanovením § 17 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z..

46. Jediným záverom je tak záver o absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v dôsledku, že sa platne nestal veriteľom pohľadávky vyplývajúcej z dotknutej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

47. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách totiž môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. 04. 2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20. 11. 2019, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31. 03. 2022, Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/11/2023 zo dňa 24. 08. 2023, Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/3/2025 zo dňa 08. 04. 2025).

48. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka. Pre platnosť zmluvy ako právneho úkonu je právne významný moment, kedy tento právny úkon bol urobený. Ak zmluva o postúpení pohľadávok v čase jej uzatvárania nespĺňala náležitosti vyžadované ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, išlo o neplatný právny úkon odporujúci zákonu. Neplatnosť podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka je neplatnosťou absolútnou, čo znamená, že právny úkon, takouto absolútnou neplatnosťou postihnutý nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a pôsobí od začiatku voči každému.

49. Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky, a to že došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky, ktorá bola predmetom postúpenia, takéto postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. Nakoľko pohľadávka právneho predchodcu žalobcu nebola na žalobcu platne postúpená, žalobca nie je v konaní, v ktorom si uplatňuje pohľadávku z neplatného postúpenia, aktívne vecne legitímovaný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

TROVY KONANIA

50. Podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Platí teda, že žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu, naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá.

53. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 9.243,41 Eur s príslušenstvom. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol a vzhľadom na pomer úspechu v konaní by úspešnému žalovanému patrilo nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

54. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný v konaní pasívny, nevykonával žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil ani nevyčísľal a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v konaní nevznikli. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej v konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Súd preto v danej veci s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovanému rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

2

16Csp/24/2025

Proti tomuto rozsudku je prípustné v zmysle ust. § 355 Civilného sporového poriadku (CSP) odvolanie, ktoré sa podľa ust. § 362 CSP podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Podľa ust. § 358 CSP, odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.